

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΛΗΡΕΤΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἐπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἐξωτ. φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΛΑΪΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

Γραφεῖον 'Εν τῷ Ξενοδοχείῳ 'Αττικῆς, Δωμ. 1. 'Ανοικτὸν ἀπὸ τῆς 10—12 π. μ.

ΟΙ ΞΕΝΟΔΟΧΟΙ ΧΗΜΙΚΟΙ.

I

Οἱ 'Αλχημιστὰι τοῦ 19ου αἰῶνος εἶνε οἱ Ξενοδοχοὶ τῶν 'Αθηνῶν.

Ἡ μόνη δὲ διαφορὰ μεταξὺ τῶν ἀρχαίων ἀλχημιστῶν καὶ τῶν νέων, εἶνε ὅτι οὗτοι κατῴρθωσαν νὰ ἐξαγάγωσι τὸν χρυσὸν οὐχὶ ἐκ τῶν ὀρυκτῶν, ὥς ἤλπιζον οἱ ἀρχαῖοι ματαίως ἐπὶ δέκα ὅλους αἰῶνας, ἀλλ' ἐκ τῶν κρεάτων.

Καὶ τὸ κατῴρθωσαν.

Κίς τὰ πλείστα τῶν Ξενοδοχείων θὰ ἰδῇτε κάσας τοῦ Βερτχάυμ.

Ἡ κάσας αὐταὶ ἔχουν μέσα τῶν παράδες· ἔχουν χρυσόν, ὅστις εἶνε τὸ ἐκχύλισμα τῶν κρεάτων.

Terribles Alchimistes !!

II

Δὲν ἐσπούδασαν εἰς τὰ Πανεπιστήμια, ἀλλ' ἡ ἐπιστήμη των εἶνε μυστηριώδης μεταδιδόμενη κληρονομικῶς εἰς τοὺς μεμνημένους, ὥς ἄλλοτε ἡ χημεία κατὰ τοὺς παναρχαιοτάτους χρόνους ἀνῆκεν εἰς ὀρισμένην τάξιν ἀνθρώπων, τῶν μάγων καὶ ἱερέων.

Ποίας ἱεροτελεστίας κάμνουν ἐντὸς τῶν ἀδύτων ναῶν των, τοῦτο εἶνε ἄγνωστον· τὰ πάντα εἶνε περιεκαλυμμένα δι' ἄοράτου πέπλου.

Βεβαίως κατὰ τὰς ἱεροτελεστίας ταύτας οἱ μεμνημένοι ἐκμανθάνουσι τελείως τὰ μυστήρια τῆς σαρκικῆς ταύτης χημείας.

Τὰ χημικὰ τῶν ἐργαστήρια τὰ ἔχουν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σας· καὶ ἐν τούτοις εἶνε ἀδύνατον νὰ ἰδῇτε τί συμβαίνει ἐκεῖ μέσα.

Ἡμεῖς μετὰ πολλοὺς κινδύνους κατῴρθωσαμεν νὰ εἰσδύσωμεν εἰς τὰ Ξενοδοχεία ταῦτα μυστήρια, καὶ σὰς μεταδίδομεν ἀφρόδως πλέον, ὅσα ἰδίους ὀφθαλμοῖς εἶδομεν.

III

Ὑποθεσίσθω ὅτι ἡ ὥρα εἶνε 7 1/2 π. μ. Εἴθετε δύο· ὁ δὲ ὁτιμιχός σας ἐκρέμασε τὸ ζουνάρι του διὰ φαγί, καὶ σὰς

διέταξε νὰ εἰσέλθητε εἰς τὸ Ξενοδοχεῖον ἐκ τῶν καλῶν λεγομένων.

Λαμβάνετε τὴν θέσιν σας, καὶ σὰς παρουσιάζουν κατὰ λογὸν τῶν φαγητῶν· ἐκπλήττεσθε διὰ τὴν ποικιλίαν αὐτῶν. Δισθάνεσθε τὸ εὐχέρεστον ἐκεῖνο αἶσθημα τοῦ ἐγωῦσμοῦ, ὅτι δηλαδὴ εἰσθε ἱκανοὶ νὰ κατασπαράξῃτε οἷονδ' ὅποτε φαγητὸν ἀνευ τῆς ἐλαχίστης ἀντιστάσεως.

'Αναγινώσκειται ὁ κατάλογος, καὶ ὑπάρχει ἀπαρτία πλήρης.

Παρατηρεῖται τὸ σύνθετος φαινόμενον, ὥς καὶ ἐν τῷ Κυνοβουλίῳ μας, ὅτι ὅλα τὰ φαγητὰ ἀντιπολιτεύονται ἀλλήλα· ὅλα ἔχουν τὴν αὐτὴν αὐταπάρησιν νὰ προσφέρωσιν ἑαυτὰ ὀλοκαυτώματα εἰς τὸν ἐξηγριωμένον στόμαχόν σας, ὥς οἱ βουλευταὶ προσφέρουσιν ἑαυτοὺς εἰς τὸν βωμὸν τῆς πρωθυπουργίας ἢ ὑπουργείας· εἶνε σωστοὶ πατριῶται.

'Εὰν ἀποκαλέσωμεν τὸ ρόζμπιφ Τρικούπη, τὸν ντολμὰν Οἰκονόμου, τὰ συκοτάκια καὶ τὸν σπλὴνα τηγανιτὰ Ζαῦην, τὸ ψιτὸ τῆς σούβλας Κουμουνοῦρον, τὸ λουκάνικον Μεσσινέζην, θὰ κουρασθῇτε ἀκούοντες φλογεράς ἀγορεύσεις, ἐκάστου αὐτῶν λέγοντος ὅτι εἶνε νόμιμον καὶ πατριωτικὸν νὰ φάγητε αὐτὸν καὶ οὐχὶ τὸν ἄλλον.

'Επὶ τέλους ἐξάπτεται ἡ φαγητοδόρος διάθεσίς σας· συστρέφεται ἡ γλῶσσά σας ἐν τῇ εἰρετικῇ της, κατακλύζεται ὑπὸ σιέλου, οἱ ὀρθαλμοὶ σας εἶνε ἀγριοὶ· ἐν ἐνὶ λόγῳ εὐρίσκεσθε ἐν στιγμῇ ἀποκτηνώσεως.

Δύο κυρίως περιστάσεις ὑπάρχουν, καθ' ἃς πᾶσα διαφορὰ μεταξὺ ἀνθρώπων καὶ ζώων παύει νὰ ὑφίσταται. Ἡ πρώτη εἶνε ἡ τῆς πείνης, τὴν δὲ δευτέραν μαντεύσατέ την πλέον...

Διατάσσετε νὰ σὰς φέρουν, ὥς σκληρὸς Πασᾶς, ἐπὶ τοῦ πιάτου τὸν Μεσσινέζην ἢ τὸν Οἰκονόμου δίκην κεφαλῶν 'Αγίου Ἰωάννου.

Τοὺς τρώγετε καὶ οὐδεμίαν διαφορὰν εὐρίσκετε ὥς πρὸς τὴν γεύσιν.

Κατ' οὐσίαν εἶνε οἱ αὐτοί. Περύερον! καὶ διατὶ τοῦτο; 'Εδῶ συνίσταται ἡ τέχνη τῶν 'Αλχημιστῶν.

'Εμυμήθησαν λίαν ἐπιτυχῶς τὴν φύσιν, ἥτις διὰ τῶν 64 στοιχείων παρέχει εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς μας τὴν θαυμαστὴν ἀπειρίαν τῶν τε ὀργανικῶν καὶ ἀνοργάνων ὄντων.

Ἡ ἐκπληκτικὴ ἐπίσης ποικιλία τῶν φαγητῶν τῶν Ἀλχημιστῶν μας συνίσταται μόνον ἐκ τεσσάρων στοιχείων, ἥτοι ἐξ ὕδατος H^2O , Κρέατος C , Ἀλεύρου A , καὶ Λαχανικῶν L . Διὰ τῆς ἐνώσεως δὲ τῶν τεσσάρων τούτων στοιχείων καθ' ὁρισμένους ποσοτικούς λόγους ἐντὸς ὁρισμένων νόμων ἔχετε τὴν ποικιλίαν τῶν φαγητῶν.

IV

Ἐξετάσωμεν νῦν κατὰ ποῖον χημικὸν τρόπον κατασκευάζονται ταῦτα.

Ἀρ' ἐσπέρας τὸ κρέας τίθεται ἐν λέβητι μεγάλῳ καὶ ἐπιχύνεται ὕδωρ μέχρι ζέσεως· εἶτα δὲ καὶ ὀλίγα λαχανικά. Μετὰ δὲ τὴν διήθησιν τοῦ ὕδατος ἕκαστον τῶν στοιχείων ἀποτίθεται εἰς ἰδιαιτέρον σκεῦος· διὰ τῆς θερμότητος ταύτης ἀπέκτησαν ἤδη τὰ στοιχεῖα τὴν χημικὴν συγγένειαν.

Θέλων τώρα ὁ Ἀλχημιστὴς νὰ παραγάγῃ νέον σῶμα, Κεφτέν π. χ. δὲν ἔχει εἰμὴ νὰ ἀποκόψῃ τεμάχιον κρέατος, νὰ τὸ κατακόψῃ εἰς μικρὰ τεμάχια, καὶ εἶτα ἅμα τῇ προσεγγίσει τοῦ αλεύρου εἰς τὰ μῦρια τοῦ κρέατος γίνεται ἔλξις, εἰς τρόπον ὥστε 4 ἄτομα κρέατος ἔλκουν 95 ἄτομα αλεύρου, καὶ ἐσχηματίσθη τὸ νέον σῶμα, ὁ Κεφτές, οὗ ὁ τύπος εἶνε C^4A^{95} .

Τὸ σῶμα τοῦτο δύναται νὰ μεταβάλληται ἐπ' ἀπειρον διὰ μέσων τινῶν.

Οὕτω διετάξατε π. χ. Κοτολέταν. Ἐὰν τσίνητε τὸ οὗ, καλῶς, θὰ ἀκούσῃτε ἐν τῷ χημικῷ ἐργαστηρίῳ κρότον τινά: Πάφ! Τί συνέβη;

Διὰ πλατείας σανίδος μεθ' ὁρυθῆς ἐκτυπήθη ὁ Κεφτές καὶ ἐπλάτύνη, εἶτα ἐνεπάρη εἰς τι σημεῖον τῆς περιφερείας τοῦ τεμάχιον ὁστοῦ, καὶ ἐπεχύθη ἀκολουθῶς ὀλίγον ὕδωρ ὅν παρόν· καὶ ἰδοὺ ἡ Κοτολέτα, οὗ ὁ τύπος εἶνε $H^2OC^4A^{95}$.

Ἡ Κοτολέτα νὰ γείνη Ντολμάς.

Ἀμέτως!

Κυλινδροποιεῖται ἡ Κοτολέτα διὰ καθαρῶν χειρῶν, καὶ εἰσάγεται ἐντὸς κοίλης κυλινδρικής κολοκύθης· ἡ ἔνωσις εἶνε πλήρης καὶ ἔχομεν τὸν τύπον τοῦ Ντολμά $C^4A^{95}L^{22}$.

Θέλετε ψητὸ τῆς σούβλας;

Βῦθός!

Κόπτεται ἀπὸ τὴν ἀρχικὴν μάζαν τοῦ κρέατος τεμάχιον τι, ὅπερ θερμαίνεται ὀλίγον μέχρι θερμοκρ. 39° ἐπὶ τῆς πυρᾶς, ἀκολουθῶς δύο μαχαίριδες εἰς τὸ τεμάχιον διὰ νὰ φαίνεται ὅτι ἐψήθη διὰ τῆς σούβλας, καὶ ἔχετε οὕτω τὸ ψητὸ, οὗ τύπος εἶνε C^6M^2 (*).

Κατ' ἀνάλογον τρόπον γίνονται καὶ τὰ μακαρόνια καὶ τὰ πορτοκάγια, καὶ ἰδοὺ ἡ ποικιλία τῶν φαγητῶν, τὰ ὁποῖα κυρίως εἶνε ὅλα ὅμοια.

Τέλος εἰσηγάγετε δύο ἢ τρία φαγητὰ εἰς τὸν στομάχον σας, τὸ ἀληθινὸν χημικὸν ἐργαστήριον. Παρῆλθε βαθμυδὸν ἢ ἀγρία φυσιογνωμία σας, ἐνανθρωπίζεσθε πάλιν. Καὶ ἐκμάτατε ἥδη τὸ σιγάρον σας ὑπομειδιῶντες διὰ τὸ εὐάρεστον αἶσθημα τῆς κατασιγάσεως τῆς πείνης.

Εἴθε εὐτυχεῖς· περικυκλοῦσθε ὑπὸ νεφῶν κυανῶν ἐκ τοῦ καπνοῦ· εἴθε νεφεληγερέται· ἐν μέσῳ τῶν νεφῶν ἀστράπτει αἴφνης τὸ πῦρ τοῦ σιγάρου ὡς κεραυνός.

Εἴθε σωστοὶ Δαίαι, ἔτοιμοι νὰ κατέλθῃτε εἰς τὴν γῆν διὰ μίαν Δανάην ἢ Ἀλκμήνην χωρὶς νὰ μεταμορφωθῇτε.

V

— Ἀλλὰ τί βλέπω! λέγεις εἰς τὴν φίλον σου· εἶσαι ὠχρός!!

(*) M = μαχαίρις.

— Δὲν εἶμαι καλὰ, σὲ ἀπαντᾷ· καὶ μετ' ὀλίγον ἐκρήγνυται ἐπανάστασις φοβερὰ ἐν τῷ στομάχῳ, μετὰ δὲ ἡμῶν ἀγῶνα ὅλοι οἱ αἵτιοι τῆς ἐπαναστάσεως ἐκβάλλονται κακὴν κακῶς· ὁ δὲ φίλος σου πορεύεται εἰς τὸ δωμάτιον γὰρ ἡσυχάσῃ.

Ἐμεινὲς μόνος κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον καλῶς ἔχων, διότι ὁ στομάχος εἶναι φιλειρηνικός καὶ δὲν περιπλέκεται εὐκόλως εἰς ῥαδιουργίας πρὸς ἐπανάστασιν.

Εὐρίσκεται ἤδη εἰς πλήρη ἀτμόν τῆς πέψεως μακαρίως καὶ νωχελῶς ἐξηπλωμένος εἰς τὰς καθέκλας σου.

Χράσαα! χράσαα!

Τί εἶνε; κόραξ;

ἽΟχι· εἶνε ἐρευγμός ἄλλου μακαρίου πλησίον σου καθημένου ἐκδηλούντος διὰ τοῦ πεπτικοῦ τοῦτου ἐπιφωνήματος τὴν πλήρη εὐαρέσκειαν τοῦ στομάχου του.

Ἀλλ' ὁ ἰδικός σου στομάχος παρεξηγεῖ τὸ ἐπιφώνημα τοῦτο καὶ νομίζων ὅτι ἦτο κόρακος, σκεφθεὶς ὅτι εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ Πάτρης, εἶνε ἤδη ἔτοιμος νὰ ὑψώσῃ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως· τὴν καταστέλλεις ὅμως ἐν τῇ ἀρχῇ της, ἀλλάζων τὴν θέσιν σου καὶ μεταβαίνει εἰς ἄλλην τράπεζαν.

VI

Τί βλέπεις ἐκεῖ; τέσσαρας ἀνθρώπους ἐξηγριωμένους, ἐτοίμους νὰ ἐξορύξωσι τοὺς ὀρθαλμούς των διὰ πειρουνίων, μετὰ μεγάλης ἐμπαθείας καὶ θυρόβου ὀμιλοῦντας, ἐρυθροὺς ἐκ τῆς ὀργῆς καὶ ἔχοντας πλήρη τὰ στόματα ἐκ πιλαφίου ἢ πατατῶν, τὰ πειρούνιά των ἀστράπτουν εἰς τὸν ἀέρα καὶ γλιγγιλίζουν συγκρουόμενα, κουκία δρύζης τοῦ πιλαφίου ἢ τεμάχια τῶν πατατῶν ἐκσπενδονίζονται δίκην ὀβουζίων κατ' ἀλλήλων ἐκ τῶν ὡς κανονίων στομάτων τῶν ὀμιλούντων μετὰ ἐπικινδύνου δυνάμεως καὶ μετὰ βόμβου διέρχονται πλησίον τοῦ ὠτός σου.

Τί συμβαίνει νομίζετε; Ὁμιλοῦν πολιτικά.

Νέα λοιπὸν αἰτία παρακωλύσεως τῆς πέψεώς σου· φόβος· μέγας μὴ χάσῃς ἓνα ὀρθαλμὸν καὶ ἔτι περισσότερος ἐὰν τύχῃ νὰ ἔχῃς μόνον ἓνα. Ἡ φρόνησις σὲ ὑπαγορεύει νὰ τραπῇς εἰς φυγὴν ὡς τάχιστα.

VII

Ἐντρομος φεύγεις νὰ πληρώσῃς εἰς τὸν διεθυντὴν τῶν ἀλχημιστῶν, τὸν ξενοδόχον, ἐνίοτε λησμονῶν τὸν πῖλόν σου ἢ τὴν ῥάβδον σου.

— Πόσα κάμνεις;

— 1,95.

Δὲν θέλεις ἐκεῖ ἀμέσως νὰ ἐξετάσῃς ἐὰν εἶνε ἀκριβὴς ὁ λογαριασμός τοῦ ἀλχημιστοῦ· ἀλλὰ μετὰ ταῦτα ἐξελθὼν καὶ ὑπολογίσας εὐρίσκεις ὅτι ἐφορολογήθη ὁ στομάχος σου διὰ 25 λεπτῶν πλέον τοῦ νομίμου.

Τοῦτο συνέβη ὅχι ἕνεκα τῆς ἀπληστίας τοῦ ξενοδόχου· ἄπαγε! ἀλλὰ ἐκ μεγάλης αὐτοῦ καλωσύνης· διότι αὐτοὶ οἱ ἀνθρώποι εἶνε πλήρεις φιλανθρωπικῶν αἰσθημάτων· ἠθέλησεν ἀπλῶς νὰ ἐλαφρύνῃ τὰ πλήρη χαλκοῦ θυλάκιά σου.

VIII

Εἶσαι ἔτοιμος ἤδη νὰ ἐξέλθῃς, ἀλλὰ παρακωλύσαι αἴφνης ὑπὸ ἀνθρώπου ἀνοίξαντος κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν τὴν θύραν, φέίνεται δὲ ὅτι ὁ εἰσελθὼν εἶνε ταξιδιωτὴς μόλις ἀφίχθεις, ὡς δύναται τις νὰ συμπεράνῃ ἐκ τῆς ταξιδιωτικῆς τσάντας του καὶ ἐκ τοῦ ἰδιορρυθμοῦ πῖλου. Ταυτοχρόνως ἀκούεται ἓνα ὦωωω εἰς τὸ διὰ πασῶν· τρέχει εἰς πρὸς τὸν νεωστὶ ἐλθόντα μὲ φυσιογνωμίαν τὴν ὅ-

ψίστην συγκίνησιν ἐκφράζουσιν καὶ συνάμα τάσιν πρὸς ἀσπασμόν.

— Καλῶς ὤρισες Κωστάκη; Πότε ἤλθες;

Οἱ λόγοι οὗτοι ἐλέγχθησαν κεκλεισμένων τῶν σιαγόνων διότι ἡ συγκίνησις ἐπέφερε τέτανον εἰς τοὺς μασητῆρας σιαγονικούς; μὴ καὶ ἀκουσίως ἐπροσωποκρατήθη μεταξὺ τῶν λιπαρῶν χειλέων ἀθῶν μακαρούνιον ἥδη ἐν τῇ εἰσαγωγῇ εὐρισκόμενον. Μετ' ὀλίγον ἡλευθεροῦτο τὸ μακαρούνιον γενομένου τοῦ ἀσπασμοῦ, καταφυγὸν εἰς τὰ ὡς πυκνὰ δάση γένεια τοῦ ταξειδιώτου μας.

Ἡ σκηνὴ ὅμως αὕτη ἦτο πλέον casus belli διὰ τὸν στό μαχόν σου· ἀλλὰ ὡς ἐπιτήδειος διπλωμάτης τὸν προέλαβες φυγῶν δρομαίως καὶ ἥδη εὐρίσκεσαι ἐν τῇ οἰκίᾳ σου.

Τὴν δὲ ἐπαύριον τὴν πρώτην καλημέραν τὴν ἤκουσε παρὰ τοῦ ἱατροῦ σου.

IX

Θὰ εἰπῆτε, τί πταίου; δι' ὅλα αὐτὰ οἱ ἀλχημισταί; Ἐὰν ἐγνωρίζετε χημεῖαν δὲν θὰ μὲ ἀπειτείνετε τὴν ἐρώτησιν ταύτην· τὰ τέσσαρα ῥηθέντα στοιχεῖα δι' ὧν οἱ ἀλχημισταὶ κατασκευάζουσι τὴν ἀπειρίαν τῶν φαγητῶν καὶ ἄφ' ὧν εἴτα ἐξάγουσι τὸν χρυσόν, γνωρίζετε ποίαν ιδιότητα ἔχουσιν; Θὰ ἀποκριθῆτε ἐν ὅλῃ τῇ ἀμαθείᾳ σας, θρεπτικὴν.

Ἀναγκάζομαι νὰ μεσιδιάσω, καὶ συντόμως νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι ἔχουσι δηλητηριώδη· ἀκριβῶς δὲ ἐνταῦθα συνίσταται ἡ μυστηριώδης τέχνη τῶν ἀλχημιστῶν· διὰ τοῦ καταλλήλου δηλ. συνδυασμοῦ κατορθοῦσι νὰ μὴ ἐπέρχωνται βία· τὰ συμπτώματα τῆς δηλητηριάσεως, ἀλλὰ προσκαίρω· τὰ φαγητὰ τῶν νὰ ἔχῃσι μικράν τινα θρεπτικὴν δύναμιν, ἀδιποροῦντες ἂν εἰσδύῃ εἰς τοὺς πελάτας τῶν ἡ ἀφεύκτως εἴτα ἐπερχομένη χρονία δηλητηρίασις, ὡς τοῦτο συμβαίνει καὶ εἰς τοὺς ἀρσενικοφάγους τῆς Ἑλβετίας, οἵτινες ἐν ἀρχῇ μὲν τρέφονται ὀλίγον καὶ παχύνονται, ἀλλ' εἴτα ἐν ὅλῃ τῇ μεγαλοπρεπείᾳ τῆς ἐπέρχεται ἡ ἐκ τοῦ ἀρσενικοῦ χρονία δηλητηρίασις. Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐκ τῶν φαγητῶν τῶν ἀλχημιστῶν χρονίας δηλητηριάσεως εἶνε οὐ μόνον ὁ βαθμιαίως μαρασμός, ἀλλὰ καὶ ἡ βαθεῖα προσβολὴ ἐκείνῃ τοῦ νευρικοῦ συστήματος ἥτις ἐκδηλοῦται ἐν ἀρχῇ διὰ τῆς ἐρεθιστικῆς ἐκείνης καταστάσεως, καὶ συμπτώματα εἶνε αἱ ἐμπαθεῖς μέχρι μανίας πολιτικαὶ συζητήσεις, ἡ μονομανὴς θεσιθηρία, οἱ ἱρενυμοὶ καὶ πάντα τὰ ῥηθέντα ἀτοπήματα. Μετὰ ταῦτα δὲ ἐπέρχεται τελεία χάνωσις τῶν διανοητικῶν δυνάμεων, στείρωσις ἰδεῶν μέχρις ἀποβλακώσεως· τὰ πειράματα εἶνε ἀρετὰ ὥστε νὰ ὑποδείξῃσι τὴν ἀλήθειαν τῶν λόγων μου. Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ στραφῆτε εἰς τὴν νεολαίαν διὰ νὰ ἰδῆτε τὰ ὁλέθρια ἀποτελέσματα.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ἰδίως καὶ τῇ λοιπῇ Εὐρώπῃ βλέπετε τελέους ἀνθρώπους τὸν τε γρόνθον καὶ τὸν νοῦν, εἰς τὴν τελειότητα ταύτην ἀφικομένους διὰ τῆς τροφῆς καὶ τοῦ οὐχί πατησιακοῦ ἀέρος, ὅστις εἰρήσθω ἐν παρόδῳ εἶνε εἰς ἐκ τῶν τρομερωτέρων συντρόφων τῶν ἀλχημιστῶν, ὁ συμπληρῶν τὸ δολοφόνον ἔργον αὐτῶν.

Ἐνα αἰμοσταγὲς ῥοσμίφ, ἓνα μπιφτέκ γεννᾷ μίαν μεγαλοφυΐαν καὶ ἓνα ἰσχυρὸν γρόνθον δυνάμενον νὰ κατασυντρίψῃ 40 σιαγόνas ἀλχημιστῶν καὶ 100 πλεονὰς θεσιθηρῶν. Δὲν εἶνε μακρὰν ἡ ἐποχὴ καθ' ἣν τὰ προσταγμάτα: δός μοι ἓνα ῥοζμπίφ, μπιρζόλαν κτλ. ἐν Εὐρώπῃ θὰ ἀντικαταστάθῃσι ὑπὸ προσταγμάτων: δός μοι εὐφυΐαν, δός μοι ἓν σχέδιον σιδηροδρόμου, εὐθυμίαν, γενετήσιον ὁρμὴν καὶ οὕτω καθεξῆς.

Ποῖα λοιπὸν μέτρα πρέπει νὰ λάβωμεν;

Ἐὰν οἱ ἀλχημισταὶ καυχῶνται ὅτι ἐφεύρον τὴν τέχνην

τοῦ παράγειν τὸν χρυσόν, πρέπει νὰ καυχήθωμεν καὶ ἡμεῖς οἱ μὴ μεμυημένοι ὅτι ἐφεύρομεν ἐν τῷ 19ῳ αἰῶνι τὰ τελειότερα κανόνια. Πρέπει νὰ ἐξοντωθῶσιν οἱ καταστροφεῖς οὗτοι.

Λοιπὸν, φίλτατε λοχαγὲ Ν., τοποθέτησον ἓνα πυροβόλον τῶν 400 λιτρῶν.

Πρῶτον πυροβόλον! **πύρρρρρρρ**! καὶ νὰ μᾶς γράψῃς καμμιὰ φορὰ ἀπὸ τὴν πατρίδα.

Dr Eisenmann

ULTIMUM VALE *

Φίλε Μὴ Χάνεσαι.

Προχθὲς ἐτέλειωσε τὸ Ἰταλικὸν θέατρον τὰς *saracostianas* παραστάσεις του διὰ νὰ τὰς ἐπαναλάβῃ μετὰ τὸ Πάσχα.

Ἦτο Κυριακὴ τῶν Βαίων, καὶ γνωστὸν ὅτι κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν ἔχομεν καὶ δλονουκτιαν.

Τὴν ἐβδόμην μ. μ. ὥραν ἡ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν ἐκάλουν τοὺς πιστοὺς εἰς τὴν θείαν ἀκολουθίαν, τὴν ἐννάτην δὲ ἀκριβῶς ὥραν ἤρχιζεν ἡ παράστασις ἐν τῷ θεάτρῳ.

— Ἀγαθὴ τύχη! εἶπον, ἀπὸ τὰς ἐπτὰ ἕως τὰς ἐννέα εἰς τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἀπὸ τὰς ἐννέα ἕως τὰς δώδεκα εἰς τὸ θέατρον.

Βεβαίως ἀπορεῖς πῶς ἡδυνήθην νὰ συμβιδάσω τὰ δύο αὐτὰ ἐξ ἀντιμέτρου ἀντίθετα, τὸν ναὸν τοῦ ὑψίστου μὲ τὸν περιστερεῶνα (ἡ *prima dona* ὀνομάζεται *Colomba*) τῶν Ἰταλίδων παρθένων, τὴν θείαν κατάνυξιν μὲ τὴν θεατρικὴν ἐξέγερσιν, ἐπὶ τέλους τὸν ἀριστερόν τῆς ἐκκλησίας ψάλτην (ὅχι τὸν Καζάζην) μὲ τὸν βαρύτονον . . . Ἡ ἀπάντησις, φίλε μου, προχειροτάτη — τὸ ἐτερόχρονον ἄφ' ἐνὸς τῶν δύο αὐτῶν θεαμάτων, καὶ ἡ ἰδέα ὅτι ἐν μὲν τῇ ἐκκλησίᾳ θὰ ἤμην ὅλος κατάνυξις, ἐν δὲ τῷ θεάτρῳ ὅλος φωτιὰ, δὲν μὲ ἐδυσκόλευσεν νὰ ἐνώσω τὰς δύο αὐτὰς ἀπολαύσεις.

Τὰ τῆς ἐκκλησίας ἀφίνω εἰς τὸν Παναγιώτατον Λάταν... Καὶ λοιπὸν τὴν ἐννάτην ὥραν ἤμην ἐν τῷ θεάτρῳ.

Οἱ θεάμονες τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἦσαν εὐαριθμοὶ, ἀλλ' ὅλοι γνωστοί, φίλοι . . . Ἐν δὲ τῷ στενῷ αὐτῶν κύκλῳ ἡδύνατο νὰ λέγωσι καὶ νὰ κάμνωσιν ὅ, τι θέλουν.

Τῶν θεωρεῶν τὰ περισσώτερα ἦσαν κενὰ, ποῦ καὶ ποῦ δὲ διέκρινες ὠραίους ὀφθαλμοὺς εἰς τινα τούτων, ἐκ τῶν ὁποίων δύο ἐξέπεμπον φλογερώτερον πῦρ τῶν τηλεβόλων τοῦ Κρούπ.

Ἐν τούτοις ἐν τῇ μικρᾷ ἐκείνῃ συναθροίσει εἶχομεν καὶ τὴν βασιλίσσαν μας, εἰς τῆς ὁποίας τὰ ὄμματα καὶ οἱ δημοκρατικώτεροι θὰ ἐγίνοντο βασιλοφρονες, ἀπαραλλάκτως ὡς οἱ Ἕλληνες δημοκρατικοὶ μας ὅπταν τοῖς δίδεται κατένας μεζὲς ἐκ τῆς βασιλικῆς τραπέζης.

Τὰ θεωρεῖα τὴν ἐσπέραν ἐκείνην παρωμοίασα μὲ φωλεὰς τρυγόνων εἰς τὰς ὁποίας ἐπιπίπτει γεράκι καὶ τὰς σαλαγίζει — τὸ γεράκι ἦτο ἡ *saracostia* (Λάτας). —

Ἦρχισε τὸ θέατρον: ἐπανειλημμένως δὲ ἐψάλησαν μία πρᾶξις τοῦ *Rigoletto*, μία ἄλλη ἐκ τῶν *Puritani*, ὀλίγον *Ruy Blas*, καὶ ὀλίγον *Solbatör-Pözza*.

Τοιαύτη προαγγελία ἡ *lista* τῆς θεατρικῆς ἐκείνης ἐσπερίδος.

(*) Κατὰ Ν. Κεμπάν.